

Zbornik sudske prakse

Predmet C-378/14

**Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Sachsen
protiv
Tomislawa Trapkowskog**

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesfinanzhof)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna sigurnost – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članak 67. – Uredba (EZ) br. 987/2009 – Članak 60. stavak 1. – Priznanje prava na obiteljska davanja u slučaju razvoda – Pojam ‚uključena osoba‘ – Zakonodavstvo države članice kojim se predviđa priznanje prava na obiteljske doplatke roditelju s kojim dijete živi u zajedničkom kućanstvu – Boravište tog roditelja u drugoj državi članici – Nepodnošenje zahtjeva za obiteljske doplatke od strane tog roditelja – Eventualno pravo drugog roditelja da podnese zahtjev za priznanje prava na te obiteljske doplatke“

Sažetak – Presuda Suda (prvo vijeće) od 22. listopada 2015.

1. *Socijalna sigurnost – Radnici migranti – Obiteljska davanja – Radnik na kojeg se primjenjuje zakonodavstvo države članice – Članovi obitelji koji borave u drugoj državi članici – Priznavanje prava na obiteljska davanja osobi koja boravi na području države članice koja ne isplaćuje ta davanja – Dopuštenost zahtjeva, pod uvjetom da su ispunjeni svi uvjeti za ostvarenje prava navedenih davanja predviđeni nacionalnim zakonodavstvom – Ocjena nacionalnog suca*

(Uredba br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 67. t. (j) i Uredba br. 987/2009, čl. 60. st. 1.)

2. *Socijalna sigurnost – Radnici migranti – Obiteljska davanja – Radnik na kojeg se primjenjuje zakonodavstvo države članice – Članovi obitelji koji borave u drugoj državi članici – Nepodnošenje zahtjeva za obiteljske doplatke od strane roditelja koji boravi u drugoj državi članici – Okolnost koja omogućuje ostvarenje prava roditelju koji boravi u državi članici koja isplaćuje navedena davanja – Nepostojanje*

(Uredba Europskog parlamenta i Vijeća br. 987/2009, čl. 60. st. 1.)

1. Članak 60. stavak 1. drugu rečenicu Uredbe br. 987/2009 o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti treba tumačiti na način da fikcija koja je predviđena tom odredbom može dovesti do toga da se prizna pravo na obiteljska davanja osobi koja nema boravište na području države članice koja je nadležna za njihovu isplatu kada su ispunjene sve druge pretpostavke za priznanje prava na navedena davanja predviđene nacionalnim pravom, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da utvrdi.

Naime, iz članka 67. Uredbe br. 883/2004 u vezi s člankom 60. stavkom 1. Uredbe br. 987/2009 proizlazi, s jedne strane, da osoba ima pravo zatražiti davanja za članove svoje obitelji koji borave u državi članici koja nije nadležna za isplatu davanja i, s druge strane, da je mogućnost podnošenja

zahtjeva za obiteljska davanja priznata ne samo osobama koje borave na području države članice koja je dužna isplaćivati obiteljska davanja već i svim „uključenim osobama“ koje mogu podnijeti zahtjev za priznanje prava na ta davanja, među kojima su i roditelji djeteta za koje su davanja zatražena.

(t. 38., 41. i t. 1. izreke)

2. Članak 60. stavak 1. treću rečenicu Uredbe br. 987/2009 o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti treba tumačiti na način da ne zahtijeva da se roditelju djeteta u odnosu na koje je priznato pravo na obiteljska davanja, koji boravi u državi članici koja je dužna isplaćivati navedena davanja, mora priznati pravo na navedena davanja zbog toga što drugi roditelj koji boravi u drugoj državi članici nije podnio zahtjev za obiteljska davanja.

Naime, iz teksta i iz strukture članka 60. stavka 1. Uredbe br. 987/2009 proizlazi da je potrebno razlikovati podnošenje zahtjeva za obiteljska davanja od prava na isplatu takvih davanja.

Nadalje, iz teksta navedenog članka proizlazi da je dovoljno da osobe koje mogu zatražiti obiteljska davanja podnesu zahtjev za takva davanja da time aktiviraju obvezu nadležne ustanove države članice da uzme u obzir taj zahtjev.

Pravo Unije ne priječi da nadležna ustanova države članice, primjenjujući nacionalno pravo, zaključi da je osoba koja ima pravo na obiteljska davanja za dijete ona osoba koja za njih nije podnijela zahtjev.

Slijedom toga, kada su ispunjene sve pretpostavke za ostvarenje prava na obiteljska davanja za dijete i kada je stvarno priznato pravo na njih, nije relevantno koji se roditelj, na temelju nacionalnog prava, smatra osobom koja ima pravo na isplatu takvih davanja.

(t. 46.-50. i t. 2. izreke)